

Дю-Шателъ. Азъ виждамъ, щото виждамъ! Отдавна ся азъ бояхъ!

Дюноа. Какъ! Що говорите!

Дюшатель. Шото мисля, не мога ли да говоря? Дай Боже само всичко благополучно да прѣмине и кралъ тѣ да ся короняса.

Ла-Хиръ. Какъ и тебе ли тя обзе страхъ тѣ, Дюшатель, що произлезе отъ този прѣпорецъ? Британци тѣ нека треператъ отъ него, неприятели тѣ на Франция, а не сами тѣ граждани.

Ивана. Да. ти говоришь право! На гражданина радость, а на неприятеля разорение! (*чува ся маршъ за коронясване*).

Дюноа. И тѣй земи прѣпореца, земи го! Тѣ начинаха, не трѣбва да ся губи врѣме! (*даватъ ѝ знаме то, а тя съ силни отказвания; най-посль го зима, излиза, послъ всички тѣ*).

Сцѣната ся прѣобрѣща на едно свободно мѣсто прѣдъ църквата Кадедралъ.

ЯВЛЕНИЕ ЧЕТВЕРТО.

(Зрители напгльнуватъ дъното на сцѣната, изъ които излизатъ Берtrandъ, Клодъ Мари и Етинъ, послъ Марго и Лойза. *Маршъ тѣ свири отъ далечъ*).

Берtrandъ. Чуйте ли музиката? Тѣ са! Приближаватъ вече. И най-добро то е да ся качимъ на това високо мѣсто, или да ся прѣмъкнемъ прѣзъ множество то, за да можимъ да видимъ тържество то.

Етинъ. Не възможно е да ся прѣмине, множество народъ, улицитѣ са пълни, коние и кола търчатъ на всякъдѣ; за туй нека са застоимъ при тѣзи къщи, тука ще го видимъ най-добрѣ.

Клодъ Мари. Какво удивително нѣщо! Цѣла Франция ся е стекла въ Раймсъ, и приливъ тѣ отъ народъ е толкозъ голѣмъ, щото отъ далечната Лотарингска земя са ся повдигналъ мие наши тѣ страни!